

været en stor Støtte for en Reform paa dette Omraade, om Staten havde været Ejer af Nationalbanken eller Rigsbanken og dermed havde haft Seddeludstedelsesretten, saaledes som Tilfældet er i Sverige. Ad den Vej kunde man utvivlsomt have øvet adskillig Indflydelse paa Bankrenten og paa Diskontoen. Det er vi nu afskaarne fra, thi den Adgang, der nu er for Samfundet til at øve Indflydelse her, er i Virkeligheden betydningsløs. Jeg vil støtte det ærede Medlems Udtalelser med Hensyn til Ønsket om, at Bankerne saa vidt muligt underkastes saadanne Vilkaar, at det nuværende Forhold, at Pengene vandrer fra Sparekasserne over i Bankerne, ændres. Men paa hvad Maade det skal ske, ved jeg ikke; det ærede Medlem antydede det ikke.

Man har i Sparekasselovforslaget her taget det bort, som jeg i sin Tid var glad for, at vi fik ind, nemlig en Fiksering af Indlaansrenten — og noget lignende maatte vel have kunnet lade sig gøre i nogen Grad overfor Bankerne. Jeg ser, at det i Landstinget er blevet sagt, at Prisforholdene har medført, at man har maattet opgive denne Tanke, men man — og det gælder vistnok endog et Flertal — har dog nødtigt sluppet den. Det ærede Medlem nævnte ikke denne Sag, og den vil jeg dog finde adskilligt vigtigere end Spørgsmaalet om at give Sparekasser Ret til at rediskontere Veksler; thi jeg forstaar Lovforslaget, som det er affattet her, saaledes, at Sparekasserne efter § 1, 1ste Stykke, har Ret til at modtage en Veksel og udbetale dens Paalydende til Indehaveren. Naar jeg har nævnt dette Spørgsmaal, som er baade stort og indviklet, skyldes det den Foranledning, som det ærede Medlem fra Bjerre gav mig, idet han talte om Nedsættelse af et Udvalg. Jeg havde i og for sig hellere set, at vi havde gennemført Lovforslaget uden Udvalgsbehandling, da jeg dog ikke tror, at vi naar videre, og adskillig Kontrol vil der dog kunne øves gennem de nye Bestemmelser, der indføres, ligesom der opnaas nogen Betyggelse i Fremtiden, som vi nu ikke har. Jeg kan derfor med disse Bemærkninger anbefale Forslaget om Sparekasser til videre Fremme og, jeg vil gerne tilføje, til hurtig Fremme.

Hvad angaar Forslag til Lov om Banker, maa jeg ligesom mine Partifæller i Landstinget, der for øvrigt paa et af de Punkter, jeg nu skal nævne, fandt Støtte hos et æret konservativt Medlem, henstille, at Spørgsmaalet om en større Li-

kviditet for Bankernes Midler under de kommende Forhandlinger her i Tinget paa ny optages til Overvejelse. Der har i saa Henseende været stillet et Ændringsforslag, som ærede Medlemmer vil kunne se i Landstingets Betænkning, og det vil der for være overflødig at gengive det her. Dette Ændringsforslag, som stilledes af mit Partis Repræsentanter og af et æret konservativt Medlem i Landstinget, Landstingsmand for København, vil jeg meget anbefale til Gennemførelse. Jeg nævner det, fordi man, hvis man overhovedet skal have nogen Udvalgsbehandling, i Udvalget meget hurtigt — grundet paa, at Sagen har været drøftet saa længe — vil kunne komme til Klarhed over, om der her i Tinget er Flertal for, hvad der ikke var i Landstinget, at indføre den paagældende Bestemmelse.

I § 6, sidste Stykke, gives der Handelsministeren Bemyndigelse til at tilstaa Afvigelse fra Bestemmelserne angaaende Størrelsen af den Kapital, hvormed Banker fremtidig kan stiftes. Jeg vil gerne henstille til Ministeren, at han, hvor særlige lokale Forhold taler derfor, vil indrømme Stifterne af saadanne mindre Banker den omhandlede Begunstigelse. Jeg gør det saa meget mere, som der i den senere Tid for en enkelts Hovedbanks Vedkommende her i København har været stærk Tendens til at opsluge Provinnsbanker, og det er sikkert et for vore Erhvervsforhold og tillige for vore Pengevæsenforhold overmaade uheldigt Forhold. Oprettelsen af nye Banker vanskeliggøres selvsagt, naar man stiller Krav om, at der forud skal være tilvejebragt en saa stor Aktiekapital som 200 000 Kr.; jeg henstiller altsaa, at Bestemmelsen i § 6, sidste Stykke, der giver Ministeren Bemyndigelse til at tilstaa Afvigelse, anvendes med Skønsomhed og ud fra det Syn, at enkelte Banker ikke skal være eneraadende i Landet, saaledes at det gøres muligt at oprette lokale Banker og derigennem at tilvejebringe nogen Konkurrence.

Et andet Spørgsmaal, som blev rejst ved Forhandlingen i Landstinget paa Foranledning af Socialdemokraterne, var Spørgsmaalet om Bankernes Ret til at erhverve eller belaae egne Aktier. Derimod ønsker vi et bestemt Forbud indført. Beklageligvis blev Ændringsforslaget herom udstemt, men jeg henstiller det paa ny til Overvejelse, jeg kan ikke se, hvorfor man ikke skulde kunne gennemføre en saadan Bestemmelse, den vilde virke betryggende, og det er en Omstændighed, forekommer